

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 132/20
V Luxemburgu 15. októbra 2020

Návrhy generálnej advokátky vo veciach C-562/19 P
Komisia/Poľsko a C-596/19 P Komisia/Maďarsko

Podľa názoru generálnej advokátky Kokott neporušuje poľská daň z maloobchodného predaja a maďarská daň z reklamy právo EÚ

Právu upravujúcemu štátnu pomoc neodporuje progresívne zdanenie obrátov podnikov

Poľsko a Maďarsko sledujúc medzinárodný trend zaviedli priame podnikateľské dane, ktoré sa nevypočítavajú na základe zisku, ale obrátu a majú progresívnu povahu. Tieto dane sa predovšetkým týkajú podnikov s vysokým obrátom, teda veľkých podnikov.

Poľsko 6. júla 2016 prijalo zákon o dani v maloobchodnom sektore, ktorý nadobudol účinnosť 1. septembra 2016. Podľa tohto zákona museli maloobchodníci platiť daň z mesačného obrátu z predaja tovaru spotrebiteľom, pokiaľ bol vyšší než 17 miliónov poľských zlotých (PLN; približne 4 milióny eur), a to daň vo výške 0,8 % za obraty medzi 17 a 170 miliónmi PLN a vo výške 1,4 % za pásmo dosiahnutého vyššieho mesačného obrátu.

Maďarsko 11. júna 2014 prijalo zákon o dani z reklamy, podľa ktorého osoby, ktoré uverejňujú reklamu (tlač, audiovizuálne médiá, prevádzkovatelia reklamných plôch) museli z čistého ročného obrátu dosiahnutého v Maďarsku šírením reklamy platiť progresívnu daň (šesť sadzieb dane od 0 % do 50 %). Tieto sadzby dane boli následne nahradené iba dvomi sadzbami dane, a to 0 % za časť vymeriavacieho základu nižšiu ako 100 miliónov HUF (približne 312 000 eur) a 5,3 % za časť vymeriavacieho základu prevyšujúcu túto sumu. Zákon vo vzťahu k prvému daňovému roku prechodne stanovil pomerné zohľadnenie prípadných strát z predchádzajúceho roku.

Komisia rozhodnutiami z 30. júna 2017¹ a zo 4. novembra 2016² vyhlásila obe dane za nezlučiteľné so spoločným trhom, pretože podľa nej „príliš nízkym zdanením“ menších podnikov poskytujú neoprávnenú výhodu a predstavujú teda štátnu pomoc.

Poľsko a Maďarsko rozhodnutia Komisie napadli na Všeobecnom súde EÚ.

Všeobecný súd rozsudkami zo 16. mája 2019³ a z 27. júna 2019⁴ žalobám vyhovel a **rozhodnutia Komisie zrušil z dôvodu, že v oboch daňových právnych úpravách nevidel selektívnu výhodu a teda ani štátnu pomoc v prospech podnikov s nižším obrátom**. Komisia podala proti obom rozsudkom Všeobecného súdu odvolanie.

Generálna advokátka Juliane Kokott v návrhoch z dnešného dňa navrhuje Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie Komisie a potvrdil rozsudky Všeobecného súdu.

Odkazuje na nedávnu judikatúru Súdneho dvora⁵ týkajúcu sa základných slobôd, podľa ktorej progresívne zdanenie môže byť založené na obráte, keďže výška obrátu jednak predstavuje

¹ Rozhodnutie (EÚ) 2018/160 z 30. júna 2017 o štátnej pomoci SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), ktorú poskytlo Poľsko vo veci dane v maloobchodnom sektore (Ú. v. EÚ L 29, 2018, s. 38).

² Rozhodnutie (EÚ) 2017/329 zo 4. novembra 2016 o štátnej pomoci SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN), ktorú poskytla Maďarská republika vo veci zdanenia obrátu z reklamy (Ú. v. EÚ L 49, 2017, s. 36).

³ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. mája 2019, Poľsko/Komisia ([T-836/16 a T-624/17](#)), pozri aj tlačové komuniké [č. 64/19](#)

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2019, Maďarsko/Komisia ([T-20/17](#), pozri tlačové komuniké [č. 84/19](#)).

⁵ Rozsudky Súdneho dvora z 3. marca 2020, Vodafone Magyarország ([C-75/18](#)) a Tesco-Global Áruházak ([C-323/18](#)), pozri aj tlačové komuniké [č. 20/20](#).

neutrálne rozlišovacie kritérium a jednak predstavuje relevantný ukazovateľ zdanenia podľa výkonnosti daňovníkov.

Podľa generálnej advokátky by to rovnako malo platiť pre právo upravujúce štátnu pomoc. V prípade neexistencie právnej úpravy Únie v tejto oblasti spadá určenie zdaniteľného základu a rozloženie daňového zaťaženia jednotlivých faktorov výroby a jednotlivých hospodárskych sektorov do daňovej právomoci členských štátov.⁶ V zásade teda až výnimka z tohto autonómne koncipovaného daňového systému môže byť posudzovaná z hľadiska pravidiel štátnej pomoci, nie však vytvorenie daňového systému ako také.

Z práva Únie preto nemožno odvodiť žiadne „obvyklé“ zdanenie. **Východiskom môže byť vždy iba rozhodnutie príslušného vnútroštátneho zákonodarcu**, čo považuje za obvyklé zdanenie. V prejednávanej veci je to progresívna daň z príjmu vzťahujúca sa na maloobchody respektíve osoby šíriace reklamu, ktorá na účely výpočtu vymeriavacieho základu vychádza z obratu.

Generálna advokátka uvádza, že **všeobecne platný daňový zákon – ktorý ako v prejednávanej veci ešte len vytvára referenčný rámec – môže predstavovať štátnu pomoc len vtedy, ak bol koncipovaný zjavne nekoherentne**. Takúto nekoherentnosť poľskej dane z maloobchodného predaja respektíve maďarskej dane z reklamy Všeobecný súd v konečnom dôsledku správne odmietol.

Generálna advokátka uvádza, že daň z príjmu založená na zisku má – rovnako ako daň z príjmu založená na obrate – svoje **výhody a nevýhody**. Tie však má zvážiť a hájiť demokraticky zvolený zákonodarca, nie orgán či súd. Normotvorca daňových právnych predpisov (v prejednávanej veci poľský respektíve maďarský zákonodarca) môže rozhodnúť, aká daň je podľa neho vhodná. Pravidlá štátnej pomoci však v každom prípade nevyžadujú zavedenie dane, ktorá je z pohľadu Komisie najvhodnejšia.

Generálna advokátka spresňuje, že **na celom svete sa dostávajú dane z príjmu založené na obrate do popredia, čo dokazuje aj Komisiou navrhovaná daň z digitálnych služieb**. Tá na účely zdanenia podnikov vychádza z ich ročného obratu. Z tohto hľadiska sa poľská daň z maloobchodného predaja respektíve maďarská daň z reklamy a plánovaná európska daň z digitálnych služieb nelíšia.

Ani progresívna sadzba ako taká nepredstavuje podľa generálnej advokátky nekoherentnosť. Progresívne sadzby sú v rámci zdaňovania príjmu celkom bežné na účely dosiahnutia zdanenia podľa platobnej schopnosti. Platí to tak vo vzťahu k dani z príjmu založenej na zisku, ako aj dani z príjmu založenej na obrate. Vysoké obraty síce nevyhnutne nevedú k vysokým ziskom, vysoké obraty sú však predpokladom pre vysoké zisky. Toto rozlišovanie preto nie je nekoherentné.

Aj Maďarskom zavedené zohľadnenie **daňových strát v zmysle dane z príjmu v prvom roku dane z reklamy** nie je štátnou pomocou. Keďže existencia strát v predchádzajúcom roku je objektívnym kritériom a podniky so stratami resp. so ziskmi v predchádzajúcom roku sa líšia z hľadiska ich schopnosti platiť ďalšiu daň nezávislú od zisku, nie je zavedenie tohto prechodného ustanovenia nekoherentné.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže

⁶ Rozsudky z 26. apríla 2018, ANGED (C-233/16, pozri aj tlačové komuniké č. 57/18), a z 15. novembra 2011, Komisia a Španielsko/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo (C-106/09 P a C-107/09 P, pozri aj tlačové komuniké č. 120/11).

Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie návrhov ([C-562/19 P](#) a [C-596/19 P](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z prednesenia návrhov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106